

[Oluf Pedersen.]

er i Bund og Grund forkert. Det er lige det stik modsatte af det, man hævder fra den Side, og det maa for saa vidt overraske, at Venstre gaar ind for den Betragtning. Overraske kan det derimod ikke, at de Konservative gør det, naar man ved, hvilke Interesser de repræsenterer. Men at Venstre stadig kan føle sig som Repræsentanter for Storkapitalen, for de Indtægter, som ikke skyldes Arbejde, det er mildest talt forbavsende; det giver sig da ogsaa det Udslag, som det har givet ved Valg efter Valg. Det er beklageligt, at Regeringen skal have saa gode Vilkaar, som den har, ved at Oppositionen fører en saa elendig Politik, som Tilfældet er.

Det er nødvendigt, at man gør op, at Krisen ikke bundes i unaturlige Forhold, den har sine bestemte Aarsager, og det er dem, man maa sætte ind over for, hvis man vil ud af Krisen. Man maa sætte ind over for Monopolerne, over for Særrettighederne og over for Skatterne; og man maa ogsaa sætte ind over for den offentlige Gæld. Gældsstiftelsen har her i Landet opnaaet en saadan Størrelse, at den er en national Ulykke, idet den er til Skade for den arbejdende Befolkning, men til Fordel for de begunstigede. Man maa være ganske klar over, at lige saa meget den arbejdende Befolkning her bliver forurettet, lige saa meget er der andre, der tager hjem som Gevinst. Hvis man ønsker at afskaffe den Uret, som begaas over for den arbejdende Befolkning, bliver man nødt til at lade dem betale, som har Gevinst i Dag. Al den Tale om, at man kan hjælpe den arbejdende Befolkning, uden at de andre maa betale, hører ingen Steder hjemme.

Retsforbundet vender sig ikke mod enhver Gældsstiftelse. Vi finder det ganske naturligt, at en Mand, som bygger et Hus og sælger det igen, faar en Obligation i Huset; men det, vi vender os mod, er, at man laver Monopoler og Særrettigheder og omsætter dem til Gældsforpligtelser. Over for Forskrivningerne paa den falske Kapital maa man ganske naturligt sætte ind, og det drejer sig om meget store Beløb, Beløb, der ligger omkring 8 Milliarder Kroner. For enhver, der vil prøve at sætte sig ind i, hvor store Beløb det drejer sig om, er det indlysende, at naar man skal af med saa store Byrder, som skal tages af Arbejdet uden Modydelse, maa der blive Vanskeligheder for alle Erhvervsvirksomheder, men saa maa man ogsaa have Forpligtelse til at sætte ind imod det. Det er nødvendigt, at man gør sig klart, hvad der er Krisens

Aarsag, og at de Foranstaltninger, man gennemfører over for Krisen, bliver foretaget under Hensyn til, hvordan Krisen er opstaaet.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var inde paa, at naar Krisen i de senere Aar var blevet mildnet for Landbruget, er det, fordi Regeringen har gennemført en hel Række Foranstaltninger. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Krisen ikke mere er saa skarp — i hvert Fald indtil for nylig ikke var saa slem —, som den har været, men jeg er fuldkommen uenig med det ærede Medlem i, at dette er Regeringens Skyld. Tværtimod mener jeg, at Regeringens Foranstaltninger har forstærket Krisen. Og nu kræver Venstre og Konservative, at Regeringen skal føre en ligelig Erhvervs-politik; Staten skal sørge for, at Erhvervene bliver stillet lige. Der er vel kun een Vej mulig for en ligelig Erhvervs politik, og det er, at man faar Staten ud af Erhvervslivet. Er der nogen, der tror paa en ligelig Erhvervs politik paa anden Maade? Tror Venstre paa andet? Tror Venstre, der kan føres en ligelig Erhvervs politik, uden at Staten kommer ud af Erhvervslivet? Er Venstre stadig et liberalt Parti, eller hvad er Meningen? Jeg mener ikke, der er Borgere her i Landet, end ikke de allerrigeste, der stadig har Krav paa at faa Lov til at udbytte andre, selv om det er de allerfattigste, som maaske ikke er klar over, i hvilken Grad de bliver udbyttet. Hvis denne Regering var en Arbejder-, Bonde- og Haandværkerregering, vilde den dele mine Anskuelser og støtte Retsforbundet i dets Kamp mod den falske Kapital; saa vilde man ikke faa den Slags Forslag som det, der foreligger her.

Retsforbundet har stillet Forslag om en Afvikling af den falske Kapital i vort Forslag om Grundskyld og Gældssanering. Vi vil mene, det var naturligt, om Regeringen gik ind for en Politik paa Linie hermed, idet Regeringen jo under Behandlingen indrømmede, at Gennemførelse af Lovforslaget vilde betyde en meget stor Lettelse for den arbejdende Befolkning. Den højtærede Finansminister benægtede ikke, at det drejer sig om adskillige Hundrede Kroner for hver Familie, hvis det Lovforslag, vi har stillet, blev gennemført. Saa var det ligetil, at Regeringen tog det op, hvis den virkelig ønskede at komme den arbejdende Befolkning til Hjælp. Det vilde for adskillige Landbrugere betyde en meget stor Hjælp, en Hjælp, der i Gennemsnit udgør ca. 50 Kr. pr. Tønde Land eller for en Husmand ca. 1 000 Kr. om Aaret. Det er, hvad jeg mener Landbruget plyndres for i Dag, og som de